

BOG

DE VÆGTLØSE (/BOEGER/DE-VÆGTLØSE)

Af Valeria Luiselli (/forfattere/valeria-luiselli) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A53325300)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/de-vaegtlose) for at anmelde

BASIS%3A53325300)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose&title=De-vægtløse)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose&title=De](https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose&title=De-vægtløse)

[vægtløse](https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose&status=De-vægtløse+https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose&status=De](https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose&status=De-vægtløse+https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose)

[vægtløse+https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose](https://litteratursiden.dk/boeger/de-vaegtlose))

I Mexico City tænker en ung kvinde over sin fortid. Fanget i et hus med to børn og et ægteskab hun hverken kan opgave eller overgive sig helt til, beslutter hun at skrive en bog om tiden hvor hun arbejdede på et lille forlag i New York; om fremmede der blev hendes elskere og om digtere, der engang boede i hendes nabolag. En særlig rolle spiller Gilberto Owen: en mexicansk digter fra 1920'ernes Harlem. Owen sniger sig ind i fortællingen som et spøgelse i subwayen. Den kvindelige fortællers interesse i Owen bliver en besættelse, hendes liv begynder at tage form efter hans, og langsomt opløses de to i hinandens verdener.

TAGS:

FORFATTERE (/TAXONOMY/TERM/13763)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

KUNSTNERE (/TAXONOMY/TERM/6015)

LITTERATUR (/TAXONOMY/TERM/6448)

ANMELDELSE

(/users/mai-skydt-villadsen)

Af Mai Skydt Villadsen (/users/mai-skydt-villadsen)

Skribent
08 sep.17

Den mexicanske roman er et magisk festfyrværkeri og en skriven-sig-ud af moderskabets isolation.

En mand, der på samme tid taber sig og tager på, spøgelse og mennesker med flere liv. 'De vægtløse' er et eksempel på flot magisk realisme og et fantastisk indblik i, hvad fiktionen kan.

Romanens fortæller er en småbørnsmor, der er forfatter og bor i Mexico City. Hun skriver på en bog om dengang, hun som ung boede i New York og arbejdede for et forlag, og fortællingen glider mellem fantasi og virkelighed. Er veninden Dakota, der laver stemmeøvelser med hovedet nede i en spand, virkelig, eller er hun lige så opdigtet som det meget detaljerede kendskab til den mexicanske, nu afdøde, digter Gilberto Owen? Fortælleren bliver så opslugt af

Owens liv, at hans stemme nogle gange helt overtager hendes. Hele vejen igennem præsenteres de historiske og fiktive, levende og døde personer med en stor idérigdom og uimodståelig sans for det dramatiske.

'De vægtløse' er en imponerende metafiktiv roman, der giver fiktionens uendelige muligheder frit spil. Bogens fortæller giver sig selv plads til at skrive optrævlende og frit, for det har hun brug for. Hun forlader nemlig næsten aldrig huset, hvor: *"De [børnene] lader mig ikke få vejret. Alt hvad jeg skriver, er – er nødt til at være – i små ryk, kort vejtrækning."*

Fortælleren er ikke alene med børnene. Hun har en manuskriptforfattermand, men fiktionen vikler sig mere og mere ind i deres forhold og gør afstanden mellem dem større. Sådan er det at være fantasiens mester, men ikke hverdagens.

Tempoet, intensiteten og humoren i romanen minder flere steder om en scene i filmen 'Den fabelagtige Amélie fra Montmartre', hvor Amélie hjælper en blind mand over en befærdet gade, imens hun fortæller ham om alt dét, de passerer. I 'De vægtløse' slår siderne næsten revner på sig selv. De strutter af liv og finurlige detaljer.

Romanen er også guf for den stilistisk interesserede læser. Da Owen eksempelvis er til oplæsningsaften hos sin ekskone-digter og bliver takket foran de andre inviterede, opstår en kraftfuld metonymikæde: *"Damehovederne drejer sig om mod mig. (...) Nede i glasset dunker den grønne oliven som et lille hjerte. Mine indre organer dunker inde under mit tøj. Ansigterne der ser mig, dunker; derude dunker byen: den vedvarende pumpning af blod, ydmygelsens temperatur."* Kun hos Klaus Rifbjerg har jeg set det så godt.

'De vægtløse' har en fantastisk detaljerigdom og kompleksitet, og romanen er så levende, at man næsten kan høre dens åndedræt. Imens fortælleren skriver, overvejer og afvejer hun sine muligheder, hvilket gør, at handlingen vikler sig ind i sig selv med fuldt overlæg. Det føles, som om fortællingen både er flue, edderkop og tråde i samme spind.

'De vægtløse' er en vidunderlig læseoplevelse, der står stærkest i bogens første halvdel, hvor der endnu er (dele af) en handlingsstreng og et forløb at støtte sig til.

En særlig tak til Anne Skov Thomsen
(<https://www.instagram.com/anneskovthomsen/>) for lån af billedet
(<https://www.instagram.com/p/BYaMjmAD2f3/?taken-by=anneskovthomsen>) på Litteratursidens Facebookside. Du kan følge hende på Instagram (<https://www.instagram.com/anneskovthomsen/>), hvor hun deler ud af sine læseoplevelser.

BOGDETALJER

Relaterede bøger